

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 21.7.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. marts 2013 — Salzburger Flughafen GmbH mod Umweltsenat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-244/12) (¹)

(Vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — direktiv 85/337/EØF — artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2 — projekter omfattet af bilag II — udvidelsen af en lufthavns infrastruktur — vurdering på grundlag af grænseværdier eller kriterier — artikel 4, stk. 3 — udvælgelseskræfter — bilag III, punkt 2, litra g) — tætbefolkede områder)

(2013/C 156/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Salzburger Flughafen GmbH

Sagsøgt: Umweltsenat

Procesdeltagere: Landesumweltanwaltschaft Salzburg og Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (EFT L 73, s. 5) — projekter, som kan undergives en vurdering — udvidelse af en lufthavn — en medlemsstats lovgivning, hvorefter der kun skal foretages en vurdering af et sådant projekts indvirkninger på miljøet, såfremt antallet af flyvninger kan forventes at stige med mindst 20 000 pr. år

Konklusion

1) Artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 4, stk. 3, i Rådets direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, er til hinder for en national lovgivning, som kun undergiver projekter, der vedrører en ændring af en lufthavns infrastruktur, og som er omfattet af

bilag II til direktivet, en vurdering af deres indvirkning på miljøet, såfremt antallet af flyvninger som følge af projekterne kan forventes at stige med mindst 20 000 pr. år.

2) Bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3, i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 97/11, har direkte virkning, når en medlemsstat i henhold til direktivets artikel 4, stk. 2, litra b), vedrørende projekter, der er omfattet af bilag II hertil, indfører en grænseværdi, som er uforenelig med forpligtelsen i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 3, hvilket indebærer, at de kompetente nationale myndigheder skal sikre, at det først undersøges, om de omhandlede projekter kan få væsentlig indvirkning på miljøet, og, såfremt dette er tilfældet, at der dernæst foretages en vurdering af deres indvirkning.

(¹) EUT C 235 af 4.8.2012.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 11. april 2013 — Oreste Della Rocca mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien)

(Sag C-290/12) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 2 — rammeaftalens anvendelsesområde — vikarbureau — tilrådhedsstilling af vikaransatte for en brugervirksomhed — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter)

(2013/C 156/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Oreste Della Rocca

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Napoli — fortolkning af §§ 2 og 5 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — anvendelsesområde — direktivets anvendelse på vikarbureauer — muligheden for disse selskaber for at indgå successive tidsbestemte kontrakter med vikaransatte med henvisning til forhold, der begrundet den midlertidige karakter af arbejdsforholdet mellem den vikaransatte og brugervirksomheden